

یادداشتی از اکبر حیدریان مدیرکل خانه ایثارگران استان تهران؛

مطالعات فرهنگی در زمینه ایثار و شهادت

نکته اساسی در ضرورت آسیب شناسی فرهنگ ایثارگری، این است که به دلیل افزایش تکنولوژی ارتباطات در دنیای امروز مواجهه فرهنگ ها با یکدیگر امری طبیعی است.

به گزارش خبر، اکبر حیدریان مدیرکل خانه ایثارگران استان تهران در یادداشتی ارسالی به پایگاه خبری گزارش خبر با موضوع "مطالعات فرهنگی در زمینه ایثار و شهادت" آورده است:

به همان اندازه که دینی بودن و ملی بودن در ایجاد فرهنگ ایثارگری مهم و مثبت است به همان اندازه هم غیر دینی بودن و غیرملی بودن نیز برای اشاعه و تداوم فرهنگ ایثارگری مخرب و ویرانگر است.

نکته اساسی در ضرورت آسیب شناسی فرهنگ شهادت و ایثار این است که به دلیل افزایش تکنولوژی ارتباطات در دنیای امروز مواجهه فرهنگ ها با یکدیگر که امری طبیعی است، بتواند فرهنگ ها نیاز نسل جوان و ابهامات و سوالات آنان را پاسخگو باشد و در ادامه آنان را با خود همراه کند.

در بسیاری از موارد به دلیل این ارتباطات عناصری از فرهنگ های دیگر که وارد جامعه می شود، به شدت بر فرهنگ خودی تأثیرگذار است به نظر می رسد در برابر این تبادل فرهنگی و یا به صورت دقیق تر هجوم فرهنگی، دو راه حل منطقی وجود دارد.

راه حل اول، غنی سازی فرهنگ خودی است. هویت دینی و ملی از ارکان مهم فرهنگ ما از جمله فرهنگ ایثارگری است.

برای ثبات و اشاعه فرهنگ ایثارگری در درجه اول، محکم کردن و نیرو بخشیدن ارکان آن باید در صدر توجه باشد.

اولیای تعلیم و تربیت و فرهنگ جامعه ما همواره باید در صدد غنی سازی فهم دینی و شناخت ملی باشند تا در برابر شناخت و فهم غیرخودی تاب تحمل را داشته باشد.

نکته اساسی دیگر در آسیب شناسی فرهنگ ایثارگری بحث نظری پیرامون وجود یک یا چند فرهنگ است. از این جهت در دنیای کنونی پذیرش "تنوع فرهنگی" مقبولیت یافته است. به این معنی که عرصه های فرهنگی باید متنوع باشد که البته چاره ای جز این هم نیست.

فرهنگ ها در کنار یکدیگر در تضارب با هم قرار می گیرند، در این راستا فرهنگ غنی، خود مقبولیت خواهد یافت.

اگر به روش های غیرفرهنگی بخواهیم فرهنگ خاص خودمان را اشاعه دهیم قطعاً ایجاد مقاومت فرهنگی خواهد شد.

به عبارت دیگر یکی از راه حل های دیگر در ابقای فرهنگ ایثارگری، وجود فرهنگی غیر از آن است. بر این اساس دیدگاه چند فرهنگی یک ایده و یک حرکت اصلاحی است که همه آحاد جامعه را در برمی گیرد. نکته خطرآفرین در آسیب شناسی فرهنگی ایثارگری، طرد یک سویه فرهنگ غیرخودی است.

اگر روش های مقابله با فرهنگ غیرخودی مناسب نباشد نه تنها فرهنگ ایثارگری را اشاعه نداده ایم؛ بلکه به طور غیرمستقیم به اشاعه فرهنگ غیرخودی هم کمک نموده ایم.